

Diplomová práce

Jméno a příjmení (student): Pavel ANDRŠ

Vedoucí práce: Jaroslav Brož, Th.D. S.S.L.

Posudek vedoucího práce:

Diplomová práce Pavla Andrše zpracovává jedno z významných témat biblické teologie – kněžství vzhledem k Ježíši Kristu. První kapitola o kněžství ve Starém zákoně je více přehledová a soustřeďuje se na ty rysy kněžství, jež potom budou nezbytné pro další práci. Novozákonní pojednání o kněžství vychází z analytického studia slovníku, založeného na pracích jiných autorů, zejména A. Vanhoye. Ve zbytku práce se autor správně soustřeďuje na centrální část listu Židům, který je pro kněžskou christologii zásadního významu. Po konstatování, že list Židům vyhrazuje titul velekněz nové smlouvy pouze Ježíši Kristu jakožto nepřenositelný, naznačuje autor práce v závěrečných kapitolách, v jakém smyslu lze hovořit o kněžství křesťanských věřících a jak je možno biblicky zdůvodnit označení „kněz“ pro nositele speciální služby v církvi.

Metodicky je práce přehledná, diplomand užívá standardních biblistických postupů. Při analýze textu Žid 9 bere zřetel na funkci úryvku ve struktuře celého spisu. Chvályhodné jsou detailní analýzy některých klíčových výrazů.

Základním pramenem práce je biblický text v řeckém originále a odborná biblistická literatura. V jejím seznamu najdeme především komentáře k listu Židům v češtině i cizojazyčné (Attridge, Bourke, Koester, Lane, Laub, Vanhoye). Z monografií a článků jsou hojně využity vynikající studie A. Vanhoye. Dále autor konzultuje biblické slovníky a teologickou literaturu k tématice kněžství. Rozsah literatury považuji za úměrný diplomové práci.

Formálně je práce přehledná a pečlivě upravená. Její kvalitu poněkud snižuje nemalá frekvence základních gramatických chyb: časté vynechávání čárek pro oddělování vedlejších vět proti pravidlům českého pravopisu; chyby v psaní velkých písmen (s. 5: „Kanaánského města“ – má být „kanaánského“; s. 14, pozn. 22: „Písmo“ s velkým P na začátku, protože užito jako název knihy; s. 28: „hebrejšтина ... řečtina“ se v píše s malým písmenem na začátku slova; s. 32: „Synovství“ – proč s velkým písmenem na začátku?); „y“ místo „i“: s. 3, ř. 2, je „Kristovi“ místo „Kristovy“; s. 31 uprostřed pod písm. D: je „smívá“ místo „smývá“; s. 62 poslední ř.: je „oni“ místo „ony“; s. 74, ř. 5, je „pronásledovali“ místo „pronásledovaly“; s. 74, ř. 21, je „smívá“ místo „smývá“). Na s. 7, ř. 5 zdola: hebr. slovo כַּחֲטָא do češtiny lépe přepisovat jako *chattá*, aby nedošlo na začátku slova k záměně s hebr. חַטָּא.

Rovněž některé formulace by bylo dobře opravit: na s. 29, 2. odst.: „Nechybí zde jak část nauková, tak ani povzbuzení...“ – Ve skutečnosti list Židům nemá jednu část naukovou a jedno povzbuzení, ale typické pro jeho strukturu je pravidelné střídání těchto dvou stylů, jak to ostatně hned na následující straně je zobrazeno. – S. 31 pod III.C.: nadpis by měl lépe znít „Kristus byl učiněn dokonalým“. – Na s. 32 na začátku 2. odst.: z kontextu není jasné, kdo „promluvil skrze Syna“ – bylo by dobré formulaci upravit. – Na s. 49, 2. odst., ř. 6: místo „pochybnou textovou tradicí“ lépe „nejednotnou textovou tradicí“. – Na s. 53, ř. 1 a 2: „ke zničení“ – lépe „k zániku“. – Na s. 54, odst. 2, ř. 13: místo „obět' k oběti“ lépe „dar k oběti“. – Tamtéž, ř. 4-3 zdola: lepší slovosled „což byla věc izraelskému kultu naprosto cizí“. – Na s. 56, konec prvního odstavce: místo „obětoval svou smrt“ lépe „obětoval sebe sama ve smrti“. – Na s. 60, 4. ř. zdola: místo „náradí“ lépe „náčiní“

A konečně tu jsou i věcné nepřesnosti: na s. 42, pozn. 73: Žid 9,1-5 nepopisuje svatyni v konečné podobě Pentateuchu, tj. v období chrámu, ale právě její podobu v době pouštního

putování, tj. dva vedle sebe postavené stany. Na téže straně v 3. odstavci: tento kosmologický výklad svatyně a jejího zařízení je současný listu Židům nebo je to až pozdější rabínský výklad? Uvádí Koesterův komentář prameny? Měly by být citovány i zde.

Na s. 49, 2. odst., ř. 7 a 9: „velekněz minulých dober“ – řec. *ptc. genomenos* lépe přeložit „nastalý“, „přítomný“ (ČEP „skutečný“).

Na s. 55, ř. 2: lat. infinitiv slovesa „trpět“ není *patire*, ale deponentní *pati*.

Souhrnně mohu konstatovat, že student prokázal schopnost metodicky pracovat s biblickým textem a zpracovat téma, které vyžaduje postihnout širší a hlubší souvislosti biblického poselství.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Praze.....dne 12. května 2006

.....
podpis vedoucího diplomové práce